

MARIA
EEN AVONTUURLIJKE VLUCHT

MARIA

Een avontuurlijke vlucht

Marco van Zijlen

© 2023 M. van Zuijlen / Uitgeverij U2pi

Titel: Maria, een avontuurlijke vlucht

Auteur: Marco van Zuijlen

Foto's: Eva Johanna Fotografie

Gedicht pagina 7: Mandy van den Broek

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag, www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: JouvBoekdrukkerij.nl

ISBN: 978 94 9329 977 1

NUR: 300

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Inhoud

Thuis	9
De haven	14
Schele Harrie	19
De kelder	30
De ontsnapping	36
De zoektocht	44
Vrijheid	50
De haven	57
De overtocht	61
Engeland	70
Mary	81
De boerderij	89
Een ramp	100
De mijn	108
Afscheid	118
Londen	123
De herberg	134
De vissers	139
Aan boord	148
Naar huis	152
Terug bij af	164
Op verkenning	177
Het gevecht	185
Noorwegen	192
Skottevik	199
De ontmoeting	203
Een bekende	210

Het feest	216
Kenn de buurman	222
Bevrijd	229
Thor	241
De training	247
De opdracht	256
De uitvoering	262
De eerste keer	273
Op de vlucht	277
Betrapt	283
De grotten	291
De schipper	296
De boot	306
Denemarken	312

Vogelvrij

*Oh wat zou het toch heerlijk zijn
Om te leven als een vogel zo vrij
Te gaan en staan naar eigen wens
Is dat ooit weggelegd voor mij*

*Als het tij toch eens zou keren
Als ik me zou mogen laten gaan.
Op adem zou kunnen komen
Een slag zou weten te slaan.*

*Vast te mooi om waar te zijn
Ongrijpbaar, zo luchtig en vrij
In een reflex sta ik weer op
Blijk ik nog zo gevangen in mij*

Thuis

Door een behendige duw van haar heup opende de deur zich. Met een mand vol kool stapte Maria naar buiten. De felle ochtendzon bezorgde haar half dicht geknepen ogen, maar ondanks de voorjaarswind was de warmte meteen te voelen. Omdat het een mooie dag beloofde te worden kwam er vanzelf een brede glimlach tevoorschijn. Deze vrolijkheid hield ze vast tot de wagen die tien passen verder stond. Achter deze wagen kwam met een kleine zwaai en een lichte kreun de mand omhoog. Door de harde klap die volgde, tilde Max geschrokken zijn kop op. Na een knipoog om hem gerust te stellen liep ze zachtjes fluitend weer richting de deur om de volgende mand te gaan halen. Max, die zoals gewoonlijk naast de deur lag, beantwoordde deze knipoog met een kwispel van zijn staart. Tijdens het naar binnen lopen kreeg Anna, die wilde passeren, een lomp zetje.

‘Maria-Maria!’ riep haar zusje zwaar geïrriteerd. Na nog meer gemopper volgde er een poging om een zet terug te geven. Maar door een extra huppel verdween Maria snel naar binnen. Bijna achttien was ze – een leeftijd waarop de meeste meiden al getrouwd waren. Maar door de drukte op de boerderij was iedere poging van een huwelijkskandidaat vriendelijk afgewimpeld. Ondanks de financiële krapte van haar ouders was het leven tot nu toe aardig onbezorgd. Met de laatste mand stevig in haar handen opende de deur zich weer door een zet. Ook deze keer was er een lichte kreun te horen toen de mand omhoog kwam om deze bij de anderen neer te zetten. ‘Klaar!’ riep ze naar

Anna terwijl ze haar handen aan de rok afveegde. Zonder dat er een reactie kwam bleven haar ogen gericht op Anna, die ontspannen aan de zijkant van de wagen was gaan staan. Een zwaluw zorgde voor een schrikreactie omdat het rakelings op volle snelheid langs vloog richting de kapschuur. Zonder zich in te houden verdween deze vogel onder het riet. Langs de schuur speelde de wind met de kleurrijke bloesem van de fruitbomen. Met een hand zich afschermend tegen de zon dwaalden Maria's gedachten af. Deze zon liet zich de laatste dagen van haar beste kant zien. Ondanks dat de warmte goed voelde kon dit weer dodelijk zijn voor de pas ingezaaide akkers. Misschien komt er vanavond regen, bedacht ze zich. Twee jaar geleden had zich hetzelfde voorgedaan na het inzaaien. Ondanks hun ijverige inzet om water te geven was een groot deel van de oogst mislukt. Na dagen praten en veel ruzies had vader het aanbod van een vriend geaccepteerd. De ruzies hadden na zijn besluit nog een tijdje geduurd. Tot het moment kwam dat moeder toch inzag dat door deze mislukte oogst er niets anders opzat om te overleven. Stuurman op een kustvaarder was momenteel niet het veiligste beroep, maar er was gewoon geen andere keus. Met graan heen om met een lading wijn weer terug te komen. Handel die goed betaalde, tenminste als alles goed liep. Want de laatste tijd was er sprake van piraterij voor de kust. Brutale piraten die uit waren op de kostbare lading. Jammer genoeg was dit niet het enige probleem. De geruchten dat Vikingen rond Engeland aan het moorden en roven waren deden steeds vaker de ronde in de haven. Maar soms speelde het weer tussen Frankrijk en Spanje ook parten. Dit gedeelte van de zee stond bekend om zijn onstuimige gedrag en sterke stromingen. Veel

schepen die geen veilige haven konden bereiken waren daar in een storm vergaan.

Door hard geschreeuw in de lucht trokken twee vogels haar aandacht. Schreeuwend en om elkaar heen cirkelend verdwenen ze een korte tijd later achter de hoge boomtoppen. Na het volgen van een kleurrijke vlinder draaide ze terug naar Anna. Vanaf de geboorte waren ze al dikke maatjes. Elf jaar en een echte prater. Daarbij kwam haar passie voor dieren. Een dier in het gezichtsveld zorgde altijd voor afleiding. Max die altijd als een trouwe waakhond naast de deur lag was daar een goed voorbeeld van. Acht jaar geleden werd hij meer dood dan levend door vader achter op het land gevonden. Door alle goede zorgen overleefde hij en was nu niet meer weg te denken van de boerderij.

Als je Max zag wist je dat Anna in de buurt was. Door een geluid keek ze naar het venster waar moeder langs liep. Een drukke, sterke vrouw die altijd bezig was met de boerderij en de zorg voor haar twee dochters. Altijd met een glimlach, maar waar achter een hoop zorgen waren verstopt. Eén daarvan was dat hun vader weer op reis ging. Nog steeds lachend trok ze het luik van de keuken dicht. Hierdoor viel het op dat vader de onderste planken van het huis die aan het rotten waren nog niet had vervangen. Een klusje dat zeker gedaan moest worden voor de winter. Vrolijk huppelde Anna richting Ouwe Bles, die door vader naar buiten werd geleid. Door zijn lengte moest vaders iets door de knieën om niet zijn hoofd te stoten aan het kozijn. Hierdoor had hij de bijnaam Lange Daan gekregen in

de wijde omgeving. Met hulp van Anna kwam Ouwe Bles zonder problemen voor de wagen te staan.

Na een blik richting Maria stapte vader op Max af om een lange lijn aan zijn halsband te bevestigen. De vorige keer was het niet goed gegaan met hem in de haven en moest iedereen lang zoeken naar een hond die overal achteraan ging. Naast de deur trok moeder het laatste luik dicht. Meteen was het geschuiф van een balk te horen waarmee deze vergrendeld moest worden. Na een onhandige stap over Max liep ze met een tevreden gezicht dat alles gedaan was op de wagen af. Voor ze plaats nam op de bok volgde er nog een rondgang over de akkers. Zonder iets te zeggen volgden Maria en Anna haar voorbeeld door achter op de wagen te springen. Geduldig wachtend op vader liet ze allebei speels hun voeten op en neer gaan over de graspieten. Na een laatste aai over de kop van Max stapte vader tevreden op de bok. Met een bezorgde blik richting de stralende zon bleven zijn ogen hangen op een buizerd. Zwevend op de wind was deze vogel op zoek naar een mogelijke prooi op de grond. Door zijn schaduw begon een konijn op de akker zenuwachtig om zich heen te kijken, waarna het volledig in paniek springend ervandoor ging richting de struiken. Gevolgd door een dreigende donkere schaduw. Op de plek waar hij was verdwenen hing nu een kleine stofwolk. Bezorgd over het konijn en de droogte draaide vaders zich om naar Maria. Meteen was de boodschap begrepen. ‘Als we terug zijn zal ik beginnen met water geven en een rondje maken met mijn slinger,’ antwoordde ze zelfverzekerd. Na een tevreden knik van vader volgde de klik met zijn tong, waarna de wagen schokkend in

beweging kwam. Naast de deur stond een verbaasde Max hen blaffend na te kijken.

Voor de struiken het zicht op de boerderij ontnamen stak Anna nog een hand naar hem op.